

GAZDAG EMBEREK HAJLÉKTALAN MACSKÁI

E nagymacskák megsegítésére a floridai Tampa város külvárosában Carole Lewis alapította meg a nonprofit *Bigcat Rescue* (korábban *Wildlife on Easy Street*) nevű nagymacska-menhelyet. Florida egyes részei az itt élő milliomosok lakóhelyeként ismertek, és nem ritka, hogy a gazdag emberek, nagyvási hóbortjoknak nem bírván ellenállni, valamilyen nagyobbacska macskát vásárolnak az állatkereskedésben vagy éppen az interneten. Az ő pénztárcájukhoz képest igazán nem drága egy ezer dollár körüli szerválcölyök vagy egy cirkuszban született kistigris. Nagy sláger a puma (*Puma concolor*) és a kistestű *bobcat* vagy más néven vörös hiúz (*Lynx rufus*), mely utóbbiból a telepen 42 példányt gondoznak. Érkezett már ide leopárd (*Panthera pardus*), halászmacska (*Felis viverrinus*) és kifejlett tigris is.

Ezek az állatok felnőve már gondot okoznak és „feleslegessé”, sokszor veszélyessé válnak, így korábbi gazdájuk igyekszik megválni tőlük. Carol Lewis először 1992-ben találkozott ezzel a problémával, mikor egy aukción hiúzt kínáltak eladásra neki. A következő évben egy minnesotai szőrmefermon látott 56 kis hiúzt, melyek hobbiállatként, vagy felnőve bundaként végezték volna. Carol a férjével az összes hiúzt megvásárolta, és kampányt indított a hason-

ló szőrmefermók bezárásáért. A természetvédők hatásos kampányának köszönhetően az amerikai divatból kiment az eredeti szőrmebunda, így ezek a farmok egyébként is a csőd szélén álltak. Felvásárlóik már nem a szőrmekezeskedők, hanem a kisállat-kereskedők lettek.

A *Bigcat Rescue* adományokból, a látogatók belépőiből és bentlakásos nyári gyerektáborokból tartja fenn magát, ami nem könnyű, hiszen a több mint 200 macska rengeteg húst eszik. A látogatókat személyesen az alapító, Carol Lewis vezeti körbe, így minden egyes látogatás személyre szabott. A szelídebb fajokat rácson keresztül megsimogathatjuk, miközben Carol minden állatról egy-egy történetet mesél. A legtöbb kifutó egyszerű, tágas, és erdőben található, ami ideális a nyugalmat kedvelő

Szerencsére nálunk még csak elvétve, az Amerikai Egyesült Államokban azonban szinte hetente hallani híradásokat arról, hogy házikedvencként tartott nagymacskák megsebesítettek valakit. Az USA-ban államonként változik a veszélyes állatok tartásáról szóló törvény, és nem ritka, hogy a nagyra nőtt, feleslegessé vált „cicát” egyszerűen kiteszik a lakásból

Buzás Balázs felvételei

macskafélék esetében. A jó elhelyezésnek köszönhetően a telep egyre népszerűbb a fotósok körében, akik előre bejelentkezve speciális fotóstúrán vehetnek részt, miközben sokszor bentről fotózhatják az állatokat.

Sajnos ezekkel a macskákkal már nem lehet mást csinálni, mint öregkori halálukig tartani őket. Legtöbbjük emberhez szokott, szabadon engedésük felelőtlen és veszélyes tett lenne. Az állatok zöme ivartalanított, kivételt ez alól csak a ritka, veszélyeztetett fajok jelentenek, mint például a hópárduc (*Uncia uncia*). Sokszor a jelenlegi egyedyszám ellátása is gondot okoz; az alapítvány gyakran küzd anyagi gondokkal, és szinte minden évet veszteségesen zár. Az utóbbi években többször pályáztak sikeresen támogatásra az Amerikai Állatkertek és Akváriumok Szövetségénél (AZA), aminek köszönhetően működésük zökkenőmentesebbé vált. Munkájuk szükségességét mi sem jelzi jobban, mint az, hogy a tavalyi évben újabb 311 nagymacskát ajánlottak fel számukra. Sajnos ezeket helyhiány miatt már nem tudták befogadni, de 10 példány elhelyezésében segítettek.

B. B.

További információk:
www.bigcatrescue.org